

gen er i Dansk Industris hovedbestyrelse. Jeg har på ingen måde haft indtryk af, at det var en forudsætning for at påtage mig dette hverv, at jeg skulle have kendskab til sådan noget.

Jeg tror, fru Mette Frederiksen ville kunne finde mange af sådan nogle tal eller ting, som jeg ikke på forhånd har et kendskab til. Men når jeg får kendskabet til det, så er det, jeg tager stilling, og så hiter jeg ud af, hvad det er, jeg lige præcis skal gøre ved det for at få det ændret.

I forhold til pensionsproblemer var jeg jo netop omkring hele problematikken med det kønsopdelte arbejdsmarked, og om noget er det jo det, der har betydning i forhold til, hvordan pensionsvilkårene er, fordi vi stadig væk har den opdeling på det danske arbejdsmarked, at der er nogle typiske mandejob og nogle typiske kvindejob. Jeg har jo sat en række initiativer i gang med henblik på at finde ud af, hvordan vi kan ændre på den skarpe opdeling, vi har på arbejdsmarkedet, og det er jo det, der i høj grad vil have indflydelse på pensionsvilkårene.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så siger vi tak til ministeren. Fru Mette Frederiksen har ønsket en anden ordførerrunde, og det får hun, og det ønsker fru Holmsgaard også, og der er foreløbig noteret to.

Mette Frederiksen (S):

Det synes jeg faktisk er nødvendigt, for jeg mener ikke, det er et urimeligt krav, at en ligestillingsminister i Danmark ved, hvordan fordelingen af mænd og kvinder er på de ledende poster i det her samfund. Det er jo ikke uvæsentligt at diskutere, hvordan en elite ser ud i et samfund, for vi ved, at de, der er tættest på beslutningerne, og de, der har størst mulighed for at kunne gøre deres indflydelse gældende, lige præcis er de mennesker, der sidder i eliten, hvad enten det er i erhvervslivet eller det er i politik, eller hvor det i øvrigt måtte være.

Kl. 11.55

Derfor er det selvfølgelig ikke uvæsentligt, at når man besidder en så væsentlig post, som ministeren gør, at man har kendskab til, at i det private erhvervsliv i Danmark er der en enorm skævvridning i forhold til mandlige og kvindelige ledere. Det må ministeren da være bekendt med, og det er ikke noget, der lover positivt for de kommende års arbejde, at ministeren først

skal til at vide, hvad det område, hun er sat til at bestride, overhovedet handler om.

Jeg vil gerne have lov til at uddybe, hvorfor vi i vores forslag til vedtagelse i dag har en passage om den ordning, der fungerer i dag, hvor man kan få penge for at passe børn i eget hjem, og hvorfor vi foreslår, at den ordning skal afskaffes. Det foreslår vi især af hensyn til de etniske kvinder, vi har snakket om i dag.

En ordning, hvor man betaler kvinder – og det er kvinder, der benytter sig af denne her ordning – for at gå hjemme og passe deres børn i stedet for at være på arbejdsmarkedet og lade deres børn passe eksempelvis i en daginstitution, er jo en ordning, der potentielt understøtter de gamle kønsrollemønstre. Og kigger vi på erfaringerne fra Norge, så kan vi se, at det især er kvinder af anden etnisk herkomst, der har benyttet sig af den ordning.

Så er det jo næsten underordnet, hvor mange timer vi diskuterer frit valg i det her Folketing, hvis situationen er den, at man i stedet for at lade sig integrere på arbejdsmarkedet og ad den vej får muligheden for at blive en reel samfundsborger i det her land kan blive betalt af en borgerlig regering og Dansk Folkeparti for at gå derhjemme og passe sine børn.

Når man vil de etniske kvinder i Danmark det godt, så bliver man nødt til at indrette lovgivningen sådan, at vi skubber på som samfund, for at den integration især på arbejdsmarkedet overhovedet kan lade sig gøre.

Må jeg så ikke til sidst om barselorloven sige, at den jo i dag er indrettet sådan, at mor har pligt til at tage 2 uger efter fødslen. Så har mor ret til 12 uger, og så er der en række uger til deling, hvorefter far har ret til 2 uger.

Hvordan kan det være, at vi har en ordning, hvor far har ret til 2 uger, og mor har ret til 12 uger, og at de 12 uger aldrig bliver benævnt med ordet tvang? Hvorfor ikke sige: Ja, mor har ret til 12 uger, far har også ret til et antal uger? På sigt vil vi gerne have, at far får de samme rettigheder som mødrene. Lad os nu starte med de 6 uger.

Det kan jo meget vel være, at regeringen havde håbet på, at en forlænget barselorlov ville betyde, at flere mænd tog barsel – det ved jeg ikke, jeg er ikke sikker på det – men jeg kan i hvert fald konstatere, at mænd i Danmark ikke tager barsel. Andelen af mænd, der tager barsel, er faldende, hvorimod andelen af kvinder er stigende.